

Min opvækst i Østbyen & Færøgade 47

MIT NAVN ER OLE LANGER NIELSEN.

Jeg er født den 11. januar 1953 på Aalborg sygehus Nord.

Jeg er søn af Erika og Peter Nielsen som boede i Færøgade 47 på fjerde sal, da jeg kom til verden.

De flyttede senere, da jeg blev 13 år, ned på 1'ste sal i samme opgang.

Jeg er enebarn, og det nød jeg nok mange gange godt af, da jeg var mindre, men mange sagde også, at jeg var en høflig ung mand.

MINE FORÆLDRE VAR:

Peter Martinus Nielsen, født i 1921 og uddannet stentrykker eller også kaldet litograf på Aalborg Litografiske Anstalt, der i mange år lå i Skipper Clementsgade.

Han var ansat i 49 år i firmaet, men i dag er stentrykker faget væk og hedder nu offsetkopist.

Da han blev fyret og kunne gå på efterløn, kom han meget i Fyensgade centeret, samt Centeret i Sjællandsgade.

Han var også med i en gruppe, der var med til at foreslå, hvordan Færøgade skulle se ud, da man lavede hastighedsdæmpende foranstaltninger i kvarteret, men det var ikke ham, der sagde at den skulle se ud, som den ser ud i dag.

De kommunale medarbejdere, mente de var klogere.

Min far døde desværre i 1995.

Erika Langer Nielsen, født i 1920 i Brønderslev, og hun havde mange job i sin levetid, der blandt andet gik omkring taskesyning, kjolesyning og sluttende med gardinsyning på gardinsystue i Danmarksgade 27, indtil hun selv startede systue på Østerbro 63, som hun drev til cirka 3 år før sin død, men inden fik hun afsat systuen til en af de mange dygtige piger, der var ansat på systuen.

Hun døde efter meget kort tids sygdom i 1993

OPGANGEN:

I den tid vi boede i opgangen på fjerde sal, havde vi nogle dejlige naboer, samt andre beboere i opgangen, blandt andet en familie Madsen, hvor manden hed Thorvald, men vi kaldte ham altid "Skæve Thorvald", hvilket han dog ikke havde noget imod, men syntes det var sjovt.

Så flyttede De ned på første sal over DELIKAT, og der kom en familie Orla Nielsen ind med tre børn, og han var selvstændigt rullegardin fabrikant i Nørresundby.

Dem hjalp jeg med at lave snore til at trække gardinerne op og ned med og tjente en lille skilling ved.

EJENDOMMEN & GÅRDEN:

Det var en god ejendom med tre opgange, jeg boede i for, der var familier med børn, der var yngre og ældre end jeg, men vi kom godt ud af det med hinanden til trods for aldersforskellen.

Opgangene var pænt velholdt, og beboerne skiftedes til at holde trappen ren fra afsatsen neder og op til og med ens egen afsats hver uge.

Vi legede meget "Spark til dåsen", "Tre mand frem for en enke", og hvad de hed de mange lege, man legede som børn i 50 & 60'erne.

Vi havde jo tre opgange 43 - 45 - 47 og med tre kælder nedgange i gården, så der var mange gemmemuligheder i ejendommen, når vi som børn skulle lege.

Der blev også spillet fodbold og sparket på mur, for vi var så heldige at have en stor mur over garagerne i gården, som vi kunne skyde bolden op på, men sommetider kunne vi være uheldige at skyde så højt, at den røg over muren og over i Fyensgade, og så måtte vi over og hente bolden. Der var også en stor port ind til vores gård, og denne port blev også brugt til at spille bold i, hvis vi da ikke spillede rundbold eller fodbold i gården, når der ikke holdt biler.

Vi var som før nævnt den eneste ejendom i Færøgade, der havde port ind til gården, og her var der også nogle små virksomheder, men dem vil jeg vende tilbage til senere.

Da jeg blev tretten år og året før jeg skulle konfirmeres, fik mine forældre tilbudt at flytte ned på første sal over DELIKAT, hvilket de selvfølgelig tog imod, og her boede jeg sammen med dem i mange år.

Da jeg blev 23 år, fik jeg tilbudt en lejlighed på fjerde sal i samme opgang nummer 47, men til højre.

Viceværten i ejendommen 43 – 47 hed Poul Jacobsen boede i nummer 47 på tredje sal, og som ud over sit arbejde som postbud, også varetog jobbet som vicevært for de tre opgange, og han var altid klar, hvis der opstod problemer med noget i lejlighederne.

Han havde en søn Bent, der var ældre end mig og en datter Birthe, der var yngre, og de to var også med til at lege de forskellige lege, vi legede

Om vinteren hjalp jeg tit med at rydde gården eller fortovet for sne, og det var sjovt at gå og skovle sne sammen i gården og lægge det op i store bunker, hvorefter vi børn kunne grave huler i sneen.

I mine unge år var der hvert år mellem jul og Nytår slåskamp med juletræsstammer i kvarteret blandt kvarterets børn, men dem deltog jeg ikke i.

MIN SKOLEGANG:

Min skolegang foregik på Sønderbro skole i 1960, og min klasselærer var en meget rar lærer Børge Jensen, som jeg havde i alle de 9 år, jeg gik i skole.

Jeg havde mange gode klassekammerater, og nogle af dem var Søren Elsberg, der boede i Morsøgade, og i dag er formand for 3F i Nørresundby.

Den anden klassekammerat var Alex Baun, der boede i Teglvænget, og i dag bor i Århus området.

Men i dag har jeg ikke kontakt til nogen af dem, jeg gik i klasse med, sidst jeg havde kontakt med dem var for ca. 11 år siden, da vi mødtes ved Sønderbro skole og blev vist rundt af Åse Rasmussen, der godt kunne huske nogle af os.

Børge Jensen boede i Kærby sammen med hans hustru, og da vi var blevet konfirmeret arrangerede han sammen med sin hustru en fest på den restaurant, der lå ved siden af P-pladsen ved Rebild Bakker

Hvor vi havde en hyggelig aften.

Vi var også på tur til Gøteborg.

Som mange andre blev vi også sendt på tur til Bornholm, og vi tog af sted den dag i 1968, da der gik ild i det ene spir på Roskilde Domkirke, og vi kunne se ilden i tårnet, da vi kørte forbi i toget.

KVARTERETS UDSEENDE

Da jeg var lille husker jeg, at der var et grønt område, der hvor SuperBrugsen i dag ligger. Her var der etableret beskyttelsesrum af kuppeltypen. På et tidspunkt var disse ikke brugelige mere, og de blev fjernet, og hele arealet blev gravet ud, der blev etableret underjordisk garage anlæg for kvarterets beboere og med en tankstation med værksted oven på, hvor der også var P-pladser.

Men med årene blev tankstationen lukket, de underjordiske garager blev også nedlagt, og lå ubenyttet hen i mange år.

Så blev det en skamplet på pladsen, det hele blev rakt ned, og der blev opført den nuværende SuperBrugsen bygget.

BUTIKKER OG VIRKSOMHEDER I EJENDOMMEN:

I ejendommen Færøgade 43 – 47 var der 5 butikker og 2 virksomheder i gården.

I gårdens vestlige hjørne var der i nogle af mine tidlige år en lille virksomhed, der solgte noget, som jeg ikke lige husker, hvad var.

I mellem disse 2 virksomheder var der garager, som vi også spillede fodbold op af

Lige ud for porten var der en rullestue, hvor der blev rullet lagner, dynebetræk og duge for folk i kvarteret, rullestuen blev drevet af et ægtepar, der hed Gudiksen, der boede i nummer 45.

Her kunne man godt få lov til at se på, når der blev rullet duge med mere.

Da rullestuen lukkede, overtog DELIKAT lokalet til lager

OH SERVICE:

I det højre hjørne af gården var der er Auto Elektroværksted, som blev drevet af Orla H. Nielsen som boede privat i ejendomme Færøgade 49 i mange år, men flyttede senere til Færøgade 45.

I dette firma kunne folk komme ind med deres biler, og få deres starter til bilen lavet, og andre autoværksteder kunne også komme med deres kunders bilers elektromotorer, som Orla Nielsen og hans to – tre medarbejdere, så ordnede så de kunne forsynes folks biler med strøm igen.

Jeg havde et godt forhold til folkene på værkstedet, hvor den ene hed Bjarne, og fik tit lov til at komme ind på værkstedet og hjælpe med at pille kobbertråd ud af dynamoerne, og det var sjovt at være med til at rulle mange meter kobbertråd ud af elektromotorerne.

Man havde to store garager, hvor personbiler kunne køres ind i i tilfælde af dårligt vejr, samt en rampe til justering af billygter.

Ud over biler lavede man også nogle installationer i kølerum på kølelastbiler, og her var en af de store kunder en stor kølevognmands forretning Owe Wrist, der tit kom forbi, og skulle have bilernes lys lavet, og så holdt lastbilerne ude i Færøgade.

DELIKAT:

I Færøgade 47 var der også grøntforretningen DELIKAT, som ejedes af Leo sammen med hans kone Grethe Christensen.

Butikken var meget søgt da grøntsagerne, og servicen var af høj kvalitet, og var der noget, der var ved at se kedeligt ud blev straks fjernet og smidt væk.

Butikken var ligeledes veltrimmet, imens Leo Christensen havde butikken.

Her hjalp jeg også med nede i baglokalet at hælde kartofler op i papirposer i 1 og 2 kilos poser, og der blev også lave 5 kilos bæreposer med kartofler.

Jeg var tit med ude og køre, når Leo Christensen eller hans mandlige medarbejdere skulle ud med varer, for forretningen havde kunder i store dele af Østbyen og Vejgård. Cykelbudet tog sig af de mindre ordrer, der skulle leveres hos kunderne, mens Leo Christensen eller en af hans mandlige medarbejdere, så kørte de store ordrer ud til kunderne i Østbyen og Vejgård eller andre steder.

Man havde en LONG JOHN cykel og en trehjulet cykel med lad foran

KAFFEHUSET:

I venstre side af stue etagen i Færøgade 47 lå KAFFEHUSET, som ejedes af Åge Als, og her havde jeg også megen af min fritid inde efter skoletid.

Jeg var tit rundt til kunder med kaffe, og det var da også tit det endte med en lille skilling, fordi jeg kom så hurtigt med deres kaffebønner.

Så hjalp jeg med at hælde kaffebønner op i store bliktønder fra sække oppe på lageret bag butikken, da Åge Als ikke kunne tåle det støv, der kom ud af sækkene, hvorefter tønderne så kom ned i forretningen, jeg fyldte også nogle gange op i forretningen.

Der hvor min far arbejdede, fik han lov til at levere kaffe fra KAFFEHUSET hver torsdag, denne ordre fik jeg så lov til at hjælpe med at pakke om onsdagen, når jeg kom fra skole.

Jeg var også ude med kaffe til nogle af forretningens kunder i Ø-gade kvarteret, og det var tit der faldt drikkepenge af, når man kom med varerne.

ISBODEN BUGGE

I Færøgade 45 havde vi isboden BUGGES ISKIOSK, som var en meget lille, men meget besøgt iskiosk af kvarteret børn.

BUGGE var en meget spændende mand, det ene øjeblik var han glad og kunne pjatte med os børn, og det næste øjeblik var han lidt sur på alle os børn.

Noget af det bedste man kunne få hos ham var ud over ispinde og kræmmerhuse var ”landgangs både”, det var en firkantet flad vaffel, hvor man kunne få vaniljeis eller chokoladeis med guf på, og det var en lækkerbissen.

Bugge og hans kone boede i Samsøgade i Værftets ejendom.

TOBAKSFORRETNINGEN DUSSES TOBAKSFORRETNING

I den anden side af nummer 45 var der en cigarbutik, men der kan jeg ikke lige huske navnet på ejerne, men jeg mener det var noget med Dusses Tobaksforretning.

ØSTBYENS BAGERI:

Da cigarforretningen lukkede, var det tiden da bagerforretningen FÆRØBAGERIET udvidede, og lavede butikken længere henne i Færøgade om til bageri, og åbnede butik i Færøgade 45 i stedet for. Der kom mange kunder til butikken.

Der var også et bageri i Færøgade 49, som ejedes af Henning Nielsen, der senere flyttede ud til Skalborg.

MEJERIUDSALGET

I Færøgade 43 var der et mejeriudsalg, som ejedes af Hr. og fru Støve, der boede i en af gaderne over for, men her kom jeg kun når jeg var med inde og købe mælk og smør sammen med min mor.

FRISØR HARRY CLAUSEN:

Da mejeriudsalget lukker kommer der en frisørsalon i lokalerne, som ejedes af Harry Clausen, der først havde salon lige over for, efter at NYTIDS KIOSK lukkede.

Da han kom op i årene, solgte han salonen, og der blev indrettet damefrisør i stedet for.

MIN FRITID

Jeg husker desværre ikke lige, hvor gammel jeg var, da jeg fik lov til at gå til fodbold i AAB, mens klubben holdt til ude på Ny Kjærvej, og jeg nåde at komme ud og spille et par gange inden vores træner, den kendte AAB spiller Heini Hald fortalte os, at vi var gode til at spille, men der var så stort et pres på pladser i klubben, at vi ikke skulle forvente at komme på noget hold.

Derfor var der mange, der droppede ud igen.

DA FJERNVARMEN KOM TIL FÆRØGADE

Da det blev moderne med fjernvarme, og Færøgade blev gravet op i den nordlige side altså lige uden for vores opgangs dør, var vi mange børn i hele gaden, der fornøjede os med at kravle ned i udgravningen og løbe frem og tilbage i den betonkanal, der skulle beskytte fjernvarmerørene.

Det var også sjovt at sidde under den træbro, der var lagt henover udgravningen for at biler kunne køre ind i gården mellem Færøgade 45 & 47.

MIN LÆRETID

I 1971 kom jeg i lære som farvehandler hos Vejgård Tapet & Farve på Hadsundvej 1, og her var jeg i hele min læretid på nær, når man manglede en mand i firmaets Nørresundby afdeling i Vestergade i Nørresundby.

Da jeg næsten var udlært, søgte man en lagerforvalter til Engros afdelingen i Nørresundby, og den søgte jeg og fik også stillingen, men inden jeg tiltrådte denne stilling var firmaet kommet i økonomiske problemer, da man havde åbnet et byggemarked i Skalborg, hvor COWBOYLAND i dag ligger, så det blev ikke til noget med mit nye job.

Året efter jeg var udlært i 1974, kom jeg ind som ferieafløser i en farvehandel i LØVVSNGS CENTERET i Nørresundby i 1975.

Som jeg skrev i begyndelsen af denne erindrings fortælling, boede jeg hos mine forældre i mange år indtil jeg fik min egen lejlighed på fjerde sal i nummer 47, og denne lejlighed fik jeg, mens jeg var i farvehandlen i LØVVANGS CENTERET.

I dag arbejder jeg hos Aalborg Træindustri i Nørresundby, hvor jeg pakker massive træ bordplader ind.

MIN ARBEJDSSTID

Efter at være udlært farvehandler og været ferieafløser kom jeg ud til Thorvald Pedersen termorude-fabrik på Ny Kærvej, hvor jeg var i fire år, indtil det lukkede.

Så var jeg i nogle jobtilbud der blandt andet førte mig forbi Rustenborg, hvor jeg var med til at stille alt på plads og prøvekøre de forskellige sorteringsanlæg.

Jeg var i nogle år ansat på ABBA SEAFOOD i Nørresundby både i råvaremodtagelsen og på lageret, men her blev også skåret ned i personalet, så nu arbejder jeg hos Aalborg Træindustri på Virkelyst i Nørresundby og har gjort det i over 4 år.

Min fritid går med at skrive for UGEAVISEN i Svenstrup, og det er spændende og giver mange oplevelser.

VI FLYTTEDE FRA KVARTERET:

I 1981 traf jeg min kone, der kommer fra Horsens, og vi blev forældre til en pige i juni 1982, og vi gifter os i august samme år i Mou Kirke.

I 1986 bliver vi forældre til en dreng, og det er med til at vi forsøger at finde et andet sted at bo.

Da vi havde fået vores andet barn i 86, blev vi enige om at nu skulle vi ned til jorden, og vi købte en Andelsbolig i Vodskov, hvor vi så boede og havde et godt forhold til de andre beboere, og der boede vi indtil 2003, hvor vi flyttede ud på Scheelsmindevej 118, hvor vi bor i dag.

Da jeg boede i Færøgade fotograferede jeg meget lige som min far, og jeg fik da også billeder i Aalborg Stiftstidende et par gange, men ellers blev det kun til billeder af børnene.

Mens vi boede på Tusborgvej i Vodskov kom der en tidligere beboer og spurgte efter, om jeg ikke kunne tænke mig at skrive for Nordjyske Stiftstidende, da de manglede en meddeler i Vodskov.

Jeg tog ind på avisens Aalborg redaktion, og jeg var hurtigt ansat som meddeler for avisen, hvilket jeg var i tre år, indtil vi flyttede til Aalborg SV.

Jeg skrev også for Folkebladet i Tylstrup, og nu skriver jeg for UGEAVISEN i Svenstrup, så det er en fritidsinteresse med mange opgaver.

Mange har sagt at jeg skulle have taget en uddannelse som journalist, men det kan jeg jo så blive i mit næste liv.

Men når jeg har været ved vores læger i Sjællandsgade, har jeg kigget over og tænkt på gamle dage i Færøgade.